

Moș Crăciun locuiește în Valea Râsetelor, acolo unde se înalță mărețul său castel fermecat în care sunt fabricate jucăriile. Cu el locuiesc și ajutoarele sale, alese din rândul ryliilor¹, knookilor², spiridușilor și zânelor, care sunt toate cât se poate de ocupate de la un sfârșit de an la altul.

¹ ființe fantastice vesele și sufletiste pentru că florile pe care le protejează ele înfloresc continuu (n. trad.)

² ființe fantastice din mitologia Țărilor de Jos, protectoare ale copacilor (n. trad.)

– Și eu am același necaz, a replicat Daimonul Invidiei. Cei mici par să fie destul de mulțumiți de Moș Crăciun, și sunt puțini – la drept vorbind – pe care să-i pot determina să devină invidioși.

– Iar asta îmi face mie rău! a declarat Daimonul Urii. Pentru că dacă nici măcar un copil nu trece prin Peștera Egoismului și prin cea a Invidiei, atunci niciunul nu poate ajunge la peștera MEA.

Însă Moș Crăciun nu a vrut să fie invidios pe magazinele de jucării.

– Eu pot să le ofer cadouri celor mici doar o dată pe an, în Ajunul Crăciunului, a răspuns el. Copiii sunt mulți, iar eu sunt doar unul. Și, cum munca mea este una plină de dragoste și bunătate, ar fi rușinos să primesc bani în schimbul micilor mele cadouri. În schimb, în timpul anului, copiii trebuie să se distreze cumva, iar, astfel, magazinele de jucării pot aduce multă bucurie micuților mei prieteni. Mie îmi plac magazinele de jucării și mă bucur să le văd înflorind.

În ciuda celui de-al doilea refuz, Daimonul Uriei s-a gândit să încerce și el să-l convingă pe Moș Crăciun. Așa că în ziua următoare a intrat în atelierul aglomerat și a spus:

– Bună dimineața, Moș Crăciun! Am vești proaste pentru tine.

– Atunci fii băiat bun și pleacă de aici, a răspuns Moș Crăciun. Veștile proaste trebuie ținute secrete și nu trebuie spuse niciodată.

– Totuși, de asta nu ai cum să scapi, a afirmat daimonul. Căci în lume sunt foarte mulți care nu cred în Moș Crăciun, iar pe aceștia trebuie să-i urăști amarnic, din moment ce te ofensează atât de mult.

